

Lekarze – patroni wielkopolskich ulic

Doktor z Obrzycka

Doktor medycyny Edmund Kruppik (1910–1982) i jego działalność na rzecz społeczności Obrzycka

Edmund Kruppik

Doktor Edmund Kruppik urodził się 16 września 1910 r. w Komornikach koło Poznania. Jego ojcem był nauczyciel Alojzy, a matką Bogusława, z domu Hendrykowska. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Gimnazjum im. Marcinkowskiego w Poznaniu w 1928 r., a dyplom lekarza na Uniwersytecie Poznańskim w 1934 r., jednak prawo wykonywania zawodu wręczono mu dopiero po odbyciu służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Sanitarnej w Warszawie oraz rocznej praktyki lekarskiej. Postanowił poświęcić się pracy na wsi i od początku 1936 r. rozpoczął praktykę lekarską w Obrzycku. W tym samym roku ożenił się z dyplomowaną pielęgniarką, Janiną z domu Tercjak. Jako oficer rezerwy brał udział w kampanii wrześniowej 1939 r. na linii Radom – Skarżysko-Kamienna. Był lekarzem 72. pułku piechoty w Radomiu, a następnie pracował w szpitalu polowym w Zamościu. Po działaniach wojennych w 1939 r. dr Kruppik powrócił do Obrzycka. Tutaj nieprzerwanie pracował wraz z żoną aż do śmierci. Po zakończeniu wojny zaangażował się w odbudowę

Obrzycka. Już w na początku 1945 r. zorganizował pierwszą w powiecie Poradnię dla Matki i Dziecka. Tak relacjonuje ten okres jego syn, dr Jerzy Kruppik: „W Obrzycku nie istniał ośrodek zdrowia, dlatego musiał wszystko organizować od początku. Mój tata przyjmował pacjentów w mieszkaniu, to znaczy część mieszkania była wydzielona na gabinet lekarski. W czasie okupacji przyjmował zarówno Polaków, jak i Niemców, bo tu nie było innego lekarza. Kiedy wojna się skończyła, to przyjmował nadal w swoim mieszkaniu. Dopiero po jakimś czasie został zorganizowany ośrodek zdrowia w tym budynku, w którym teraz istnieje. W zasadzie głównie zorganizowała go moja matka, która była pielęgniarką i całe życie pracowała z ojcem”.

Równocześnie Edmund Kruppik uzyskał stopień doktora medycyny na Uniwersytecie Poznańskim w 1945 r. Specjalizację w zakresie pediatrii pierwszego stopnia uzyskał w 1957 r., a drugiego stopnia – w zakresie medycyny ogólnej – w 1964 r. Obaj synowie państwa Kruppików zostali lekarzami.

Doktor Jerzy Kruppik wspomina: „Ojciec miał bardzo duży rejon. Po 80–100 pacjentów dziennie i jeszcze

wizyty. Był wszystkim: laryngologiem, okulistą, ginekologiem, chirurgiem. Nie można było odsyłać wszystkich do Szamotuł. Trzeba było umieć sobie poradzić i to mu się udawało”.

W 1963 r. w Ministerstwie Zdrowia zlecono nakręcenie filmu o pracy lekarza na wsi. Właśnie w Obrzycku został zrealizowany jeden z odcinków, zatytułowany: „Doktor Kruppik”. W tych czasach Ośrodek Zdrowia należał do wzorcowych w Wielkopolsce, a nawet w Polsce.

Janina Kruppik zmarła na raka w 1977 r., natomiast dr Edmund z powodu zawału mięśnia sercowego 6 czerwca 1982 r. W 1984 r. ulicę, przy której przez całe życie pracował, nazwano jego nazwiskiem, aby dać wyraz szacunku i pamięci dla jego dokonania dla społeczności Obrzycka.

Chciałbym serdecznie podziękować dr. Jerzemu Kruppikowi za udostępnienie materiałów, w tym zdjęć, dzięki czemu możliwe było przygotowanie tego artykułu.

PROF. NADZW. DR HAB. MED.
ANDRZEJ GRZYBOWSKI
AE.GRZYBOWSKI@GMAIL.COM

